

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus sacerdotalis d' sacrame[n]tis: deq[ue] diuinis
officiis: et eoru[m] administrat[i]o[n]ibus**

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 1512

VD16 N 1517

De confessione nu[n]c sequit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30634

De sacramento

De cōfessione nūc sequit̄.

Cōfessio at̄

C fm Aug. sic diffinit̄: est p
quā morbo latēs spe venie
apit̄. Vel fm Ray. Cōfessio ē legi
tima corā deo z sacerdote pctōrū
declaratio. Tenent̄ aut̄ hñtes an
nos discretōis ad eā faciēdā sel̄ in
anno. vt pz de pe. z re. c. oīs ytriū
qz: imo q̄liscūqz eēt p̄tricio si quis
p̄tēneret p̄fiteri: dānaret̄. vñ falsū
est z hereticū digere: sufficit soli dō
cōfiteri: nā dicit̄ Canon de pe. dis. j.
taciturnitas. Vbi est taciturnitas
cōfessiois: nō ē sperāda venia cri
minis. Pz h̄ exēplo ch̄i q̄ lazarū
suscitauit: sed tñ discipulis tradi
dit absoluendū. Jo. xj. q. z. xj. q. iij.
tūc &a. Itē decē leprosos ad sacer
dotes misit: q̄ i via eūdo fuerit mū
dati: vt dicit̄ Lu. xvij. p qd significat̄
q̄ pctōr h̄ i via eūdo ad p̄fessionē
rōne p̄triciois quā h̄z p̄sequat̄ ve
niāz remissionē pctōr: tñ tenet̄ ve
nire z cōf teri sacerdoti. Sed di
q̄re pctōr dz ire ad p̄fessionē vel sa
cerdotē: ex q̄ remissa sūt ei pctā p
p̄tricionē. Rñsio fm Hosti. in sū.
d pe. z re. c. Tu dic q̄ pctōr dupli
ci vinclo ad satisfaciēdū astringit̄.
vno q̄ ligat̄ ad deū: z illō p̄tricioē
dimittit̄. Alio q̄ ligat̄ ad eccliam:
z h̄ p cōfessionē z satisfacionē di
mittit̄ z p absolutionē sacerdotis
relaxat̄. Ad h̄ facit de sen. ex. a no/
bis. c. j. de pe. disti. j. multiplex. et.
quē penitet. in fi. z di. v. cōsideret.
Et igit̄ pctm̄ dimittat̄ q̄ ad reatū

p contritionē: manet tñ obligatio
ad penā tpalē p sacerdotē infligē/
dā. Et pbat Archid. de pe. dis. iij.
pductor. Quia sic oēs creature
oñdūt z cōfitent̄ defect̄ suos tpa/
les z naturales hoibz eo mō q̄ oñt
vt dicit̄ glo. sup illo vsu. Cōfessio et
magnificētia op̄ eius zc. ita hō dz
oñdere defect̄ suos voluntarios et
cōfiteri verbo vocali in q̄ abūdat.
Et etiā dz cōfiteri hoī: eo q̄ vbi
diuinū hūiliatū ē p pctis n̄is de/
lēdis: qd vbi vnitū hūilitati ob
ligat nos q̄ hūiliem̄ vbi n̄m lo/
quēdo nō solū hoī: s̄ etiā deo: z n̄
solū deo: s̄ etiā hoī: qd fit i cōfessi/
one vocali. Preterea cū hodie pec
cam̄ corā deo z hoīe: debem̄ cōfi
teri non solū corā deo: sic in veteri
testamēto fuit: s̄ hoī loco dei cōsti
tuto. Nec p̄p̄ h̄ q̄ in cōtritione ho
mini dimittit̄ reat̄ culpe: supflua
est cōfessio vocali: q̄ fm Hugo. car
dinalē ad h̄ necessaria ē: ad humi
litarē z iusticiā exercendā. Itē ad
h̄ q̄ ecclie satisfaciat̄: que lesa ē ex
pctō. Valet etiā fm Jo. an. p̄p̄ fi/
dē quā pctōr h̄z credēs autoritatē
clauium in ecclia. Sicut̄ valet pro/
pter obedientiā quā exhibet mini/
stris ecclie vel deo. de pe. disti. j.
multiplex. z c. nōnulli. Quā ḡ legis
in scriptur̄ sanct̄ q̄ sola cōtricio
sufficit ad remissionē peccator: in
telligas in necessitate/ quando con
fessio non potest haberi. Nam tūc
non ē preceptum. iuxta illud. Cō/
fitemini alterutrūm zc. Quia ne/
cessitas legem non habet. Nā tunc
voluntas p facto reputatur, suff

penitentie

Et enim tunc soli deo confiteri in corde. Si tamen ibi esset aliquis laicus bonū esset sibi confiteri: propter hoc ut postea ecclesiam informaret: quibus remedijs pro anima sua esset subueniendum. Doctor tamen subtilis dicit. ex quo accusatio in confessione non fit ad aliud nisi ut consequatur sententiā: et laicus non habet auctoritatem sententiam in isto foro: sequitur quod nullum preceptum est ad accusandum se coram laico: Forte autem melius esset hoc dimittere si peccator possit aliqualem verecundiam coram se habere: recogitando eadem: et sic eque puniri. Etiam hinc simpliciter laicis sit utilis talis confessio coram laico in necessitate: non tamen viris discretis: qui sciunt ad quod instituta est confessio. Hinc est quod dicit Johannesannes an. in. c. Si episcopus. de pe. et re. li. vi. in vl. glo. quod hinc laico in necessitate possumus confiteri: tamen ipse non potest absolvere: quia non habet claves. de pe. di. j. Quem penitet. Et notat de officio cure pastoralis. ubi Hugo dicit quod licet in necessitate audiat: non tamen ad hoc ut sit vera absolutio: sed quo ad signa penitentie declaranda. Sed Raym. contradicit. Item Archidiaconus. xxv. di. audire. dicit quosdam dixisse quod nullus etiam in necessitate tenetur confiteri rustico vel laico: presbytero absente: maxime peccata mortalia. Et dicit quod illud Isaac. Confitemini alterutrum peccata vestra. tamen de venialibus intelligitur que possunt talibus laicis confiteri in necessitate: vel loquitur de confessione in generali: que fit in ecclesia: vel loquitur tamen de sacerdotibus. Hugo vero dicit quod laico tenetur quis confiteri peccata sua: cum non potest habere sacerdotem. Nec videtur vere penitens quod in articulo mortis peccata sua non confiteatur cuicumque presbytero si sacerdotem habere non potest: quod si laicus non habet auctoritatem absolventi. Dicit autem glossa. xxx. q. ij. omnes. quod si laicus in necessitate audiat peccata mulieris: non potest cum ea postea contrahere: si tamen contrahat: forte tenet matrimonium. Videtur hoc tantummodo sacerdoti prohiberi cum tantum eius officium est audire peccata. Tu dic secure quod talis potest cum tali muliere contrahere quam audiuit in necessitate: qui per hoc sacramentum nulla paternitas contrahitur: ut dicitur in canone. quod utrumque. de cognitione spirituali. libro. vi.

Item sciendum quod confessio secundum decem conditiones habere debet: que habentur in his versibus. Sit simplex/humilis/confessio pura/fidelis. Atque frequens/nuda/discreta/libens/verecunda. Intelligenda/secretata/lachrymabilis/accelerata. Fortis et accusata et sit parere parata. Quatuorque autem nota sint sacerdoti peccata: adhuc tamen debent narrari in confessione quod non sufficit quod ea cognoscit sacerdos: ut homo tamen. s. in publico: sed etiam ut deus. s. in secreto cordis. de peni. dist. j. Impuncta. in glossa prima. Tenet etiam peccator non

De sacramento

folū mortalia/s; etiā venialia cōfi-
teri: licz nō ita necessitate absoluta
teneat ad p̄fessionē venialiū sicut
mortalū. Tū ex q̄ nō possum⁹ vi-
tā etnā p̄scq̄ sine remissioe veniali-
um: tenemur ad eoz p̄fessionē: vt
d̄r L̄bo. iii. dist. xvi.

De mō audiendi
p̄fessiones.

Et q̄ expe

e riētia docēte multos vi-
dīm⁹ q̄ practica hui⁹ sa-
cramēti errare. iō vtile videt̄ pone-
re modū z formā circa audiēdas
p̄fessiones. Circa q̄d vidēdū est de
pl̄ib;: z p̄mo de dispositioe p̄sone.
Sec̄do quō sacerdos debeat q̄rere
a p̄fite. Tertio q̄ sint casus in q̄-
bus pōt absoluere De p̄mo ita. p̄
sciēdū q̄ p̄fessionem audiēs sacer-
dos d; sedere in loco oī suspitione
carēte: vbi ab oībz vidēri possit: a
nullo vō audiri: nō sic q̄dā i ca-
mer; an lectū. p̄riū audiūt: vel i sa-
cristia: q̄ com̄pti sūt mala cū spūa
lib; filiab; cōmisisse. Nō d; etiā sa-
cerdos vel cōfessor inspicere vultū
p̄fite: ne duct⁹ terrore sacerdoti
min⁹ audeat p̄fiteri: vel sic q̄d oc-
culta vel alleuiet. Maxie tñ a
mulierib; caueat: p̄ fm Sapiētē/
Facies ml̄ier; sic vent⁹ vrēs. Nec
d; sedere ex opposito: s; ad latus.
Nec etiā d; p̄ferre v̄ba iocosa: ne
alt⁹ ipoz ad risum puocet: sic etiā
com̄ptū ē de aliq̄bz: sed v̄bis blan-
dis z benignis cōfessor v̄at: non

sic q̄dam faciūt maledicētes p̄fite-
ri: dicētes. Diabolus te mihi misē-
rat cū his pctis: eos vel cas diabo-
lo p̄mēdātes: vt q̄dā idiote faciūt.
Nec d; sacerdos mouere caput v̄l
spūū sepi⁹ p̄icere: ne videat p̄ cir-
cūstantib; p̄dere pctā cōfiteantis.
Vbi ḡ sunt illi q̄ pede trūdūt cōfi-
tētes: vel faciūt q̄sdā vociferatio-
nes suspitiosas: vel suspiria suspi-
tiosa: ex quib; p̄dit cōfessio pctoz.
Cū ḡ incipit cōfiteri attendat ver-
ba sua cōfessor vsq; ad finē: nec i-
terūpat: nisi cū fuerit p̄fessor p̄ p̄fi-
tentē d̄ aliq̄ exq̄sit⁹: v̄l nisi p̄fessor
hūerit necesse inq̄rere de aliq̄ cir-
cūstantia pcti. Si vō cōfiteus co-
ram sacerdote p̄ timore erubescēs
obmutescit: tunc sacerdos eū dul-
citer alloquens informet: z det sū-
bi cor z audaciam his verbis: vt
dic̄ Hugo. Fili charissime: ex abū-
dantia gr̄e diuine habem⁹ magnū
donū h̄ z salutis remediū: q̄ per
nr̄am verā cōfessionē possum⁹ cō-
scq̄ indulgentiā pctoz: nō aut̄ ve-
rearis p̄ aia tua dicere verz coram
me: q̄ sum pctōz sic z tu. non autē
te audio vt hō: sed vt deus. Qd̄ si
forte cōfiteus nescit modū cōfite-
di: p̄fessor dicat ei modū dicēs: Cha-
rissime fili ita debes cōfiteri. Cōfi-
teor oīpotenti deo z tibi p̄i q̄ ego
pctōz peccavi in multiplicib; pec-
catis. Et p̄mo in mortalib; pctis
transgrediendo diuina p̄cepta: nō
diligendo deū nec p̄mū. Et tūc
videat cōfiteus dicere peccata: z
p̄mo de mortalib; pctis: fm q̄ dis